

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Potestati Et Consiliariis Viterbiensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

eadem Præpositura ullo tempore sine causa rationabili amoveret. Dicitur autem Præpositus unde humiliari debuerat, in elationem erectus, obedientiam, quam Abbati ex præcepto Cardinalis debebat impendere, ipsi exhibere contempsit; immo domos, homines, & cetera bona ejusdem monasterij occupans, ea in usus proprios & illicitos transfundere non veretur, à monastica etiam professione ac fratrum consortio se reddens penitus alienum; nullis quoque beati Benedicti obtemperans institutis, non se tantum, verum etiam totum monasterium dissolutione ac enormitate suæ vitæ gravi compellit infamia laborare. Quia igitur timendum est ne pars corrupta sinceram contaminet, nisi falce fuerit apostolica rescata; discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus si prædicta veritate nituntur, prædictum Præpositum ab administratione Præposituræ remotum, ut Abbati suo existat obediens, sicut debet, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Nullis literis obstantibus harum mentione non habita à sede apostolica impetratis. Datum Laterani VI. Nonas Martij.

COLOCEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 32.
Confirmatio
super quibusdā
Ecclesiis Præposituræ Colocen. Ecclesiæ de Capituli contentu collatis.

I Vltis petentium &c. usque ad verbum illud assensu. Ecclesias sanctæ Mariæ de Ioth, sancti Mauritij de Both, & Ecclesiam de Vnta, quas Præposituræ Colocen. Ecclesiæ de consilio & assensu tui Capituli contulisti, sicut providè factum est, & Præpositus Colocen. eisdem justè possidet & quietè, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communitus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani.

HVG. COMITI ET MARSVCTO
Pisanis Canonicis.

Epist. 33.
Super questione
cujusdam
pignoris, que
inter R. & Gallicianum Pisanos vertitur.

Significante dilecto filio Rubeo civi Pisano, ad nostram noveritis audientiam pervenisse, quòd cum domum suam cum horto Galliciano Pisano civi pro ducentis quinquaginta duabus libris pignori obligasset, & promississet, cautione præstita juramenti, quòd nisi domum ipsam statuto inter eos termino recolligeret, eundem creditorem ulterius super ea minimè molestaret, infra statutum tempus per certum & fidelem nuncium, prout ei videbatur, creditori

mutuatam pecuniam remisit: quam idem nuncius, infideliter agens, sicut ei injunctum fuerat, non persolvit. Cùmque postmodum prædictus R. ab Imperatore captus pariter & detentus, multa pericula sustinuerit & labores, nec dicto G. satisfacere potuerit, ut debebat, nunc per Dei gratiam libertati pristinæ restitutus, paratus est pecuniam reddere creditori, licet ipse prorsus eam recusaret recipere, quia ei non fuit statuto termino persoluta. Cùm igitur pactum legis commissoriæ sit in pignoribus improbatum, & quantum in eo fuit, prædictus Rubeus juramenti debitum adimpleverit, cùm per eum quem certum & fidelem nuncium sperabat, pecuniam remiserit termino constituto, & dum in imperiali fuit captione detentus, satisfacere non potuerit creditori, devotioni vestræ præsentium auctoritate mandamus, quatenus, si præmissis veritas suffragatur, prædictum creditorem, ut forte sua contentus existat, pensionibus præfati pignoris computatis in sortem, & domum ipsam & hortum præfato Rubeo omni postposita dilacione resignet, per censuram ecclesiasticam pacto vel tali juramento nequaquam obstante, admonitione præmissa, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, compellatis. Datum Laterani.

POTESTATI ET CONSILIARIIS
Viterbiensibus.

Dilectis filiis Consulibus Perusini, qui nos super tractatu illo consuluerant quem ipsi vobiscum cum rectoribus Tusciæ habuerunt, literis nostris dedimus in responsis, ut quia tractatus ille, quem rectores inter se inierant, minus debite ad honorem, utilitatem, & profectum Ecclesiæ pertinebat, & nos dilectis filiis B. Basilicæ duodecim Apostolorum & P. tituli sancti Petri ad vincula Presbyteris Cardinalibus, qui tractatum illum nobis plenius expresserunt, nostrum & fratrum nostrorum significaveramus beneplacitum voluntatis, tandem ipsi Consules Perusini superfederent his quæ disposita fuerant consummandis, donec literas nostras reciperent mandatum super hoc apostolicum plenius continentes. Ideoque sicut Perusinis ipsis per literas significavimus, ita nunc discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus

Epist. 34.
Quòd in tractatu habito inter ipsos, Perusinos, & Rectores Tusciæ sine mandato apostolico non procedant. Vide supra epist. 15. itaque epistolam sequentem.

quatenus super tractatu illo nullatenus procedatis prius quam super hoc literas receperitis speciales nostrae intentionis & propositi expressivas, cum & vos nostrum super hoc debuissetis consulere beneplacitum voluntatis. Datum Laterani.

P. BASILICÆ XII. APOSTOL.

& B. Sancti Petri ad vincula Presbyteris Cardinalibus, apostolica sedis Legatis.

Super negotio societatis Thusciae per dilectum filium Priorem sancti Fridiani nostram & fratrum nostrorum vobis aperuimus voluntatem, ad cuius executionem negotij vos dare credimus operam efficacem. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus si rectores Thusciae ad id exequendum, quod per dictum Priorem vobis significavimus, induxistis, ut Pisani id ipsum pariter recipiant & observent moneatis attentius, & nisi vobis paruerint, interdictum minimè relaxetis. Si verò prædicti rectores adhuc non sunt voluntatem nostram, quam per sæpefactum Priorem significavimus, executi, quia satis videretur austerum, si Pisani civitas occasione societatis illius, quam nos, sicut nostis, conduximus totaliter approbandam, tamdiu interdicto ecclesiastico subjaceret, volumus & mandamus ut ab ejusdem civitatis civibus cautione recepta quod quæ pro honore & exaltatione Ecclesiae & libertate eorum ordinaverimus suscipiant & observent, interdictum sine dilatione qualibet relaxetis. Si autem super his debitam habere non poteritis cautionem, quia civitas ipsa, sicut dicitur, nunc temporis quasi videtur rectore carere, qui plenam in ea exercere valeat potestatem, spe bonæ promissionis quam nobis ejusdem civitatis nuncij fecerunt quod nostro Pisani cives debeant parere mandato, honesta sicut videritis occasione concepta, in eadem civitate divina officia appellatione remota detis licentiam celebrandi. Ita tamen quod si postmodum rectores Thusciae mandatum nostrum susceperint & servaverint, civitas ipsa interdicto subjaceat nisi & ipsa celeriter suscipere curaverit & servare. Datum Laterani.

*EPISCOPO ET
Capitulo Tragurien.*

Sicut tenor vestrarum literarum nobis aperuit, cum P. lator præsentium in sacerdotali esset officio constitutus, & tanta rerum temporalium indigentia laboraret, quod nec sibi nec suis progenitoribus seu fratribus in necessitatibus propriis posset aliquatenus providere, proprii corporis laboribus & maris periculis multis se non dubitavit exponere, ut de suo labore & acquisitione honesta suam & suorum posset indigentiam relevare. Contigit autem post hæc quod ipse longè à vestra civitate consistens, tam gravi cœpit ægritudine laborare, quod extra se positus desperaret de vita præsentis, & dum in tali esset articulo constitutus, à quodam simplici monacho indutus fuit habitu monachali, & ad monasterium deportatus. Deinde paucis diebus elapsis, cum jam esset in principio suæ convalescentiæ, deposuit habitum, & de licentia ejusdem loci Abbatis monasterium dereliquit, & cupiens progenitorum suorum indigentis subvenire, à vobis suppliciter postulavit, ut posset, sicut prius, in sacerdotali officio ministrare, & vobiscum pariter conversari. Quid autem super his vobis fuerit faciendum, sacro apostolicæ sedis oraculo humiliter petitis edoceri. Nos igitur vestrae consultationi taliter duximus respondendum, quod licet ista duo inter se repugnantia videantur, ut scilicet quisquam sit extra se positus, & de præsentis vita desperet, si tamen eo tempore quo positus extra mentem asseritur, indutus fuit habitu monachali, cum alienatus non sentiat, ac per hoc non valeat consentire, præfatum Presbyterum denunciatis ab observatione monastici ordinis absolutum, nisi postquam mentis suæ factus est compos, voluntate spontanea professionem fecerit monachalem. Datum Laterani.

MEDIOLAN. ARCHIEPISCOPO.

AD hoc unxit nos Deus oleo lætitiæ præ consortibus nostris, ut diligamus justitiam, & odiamus iniquitatem, quod tunc laudabiliter adimplemus, cum via regia incedentes, non declinamus ad dexteram, neque ad sinistram aliquatenus deviamus, sed justè quod justum est persequentes, nec pau-

Epist. 36.
Quod B. Presbyter non teneatur ad observantiam habitus monachalis, ex eo quod cum gravi ægritudine laboraret, à quodam monacho indutus est habitu monachali.
Cap. Sicut tenor. De regularibus.

Epist. 37.
Super questione que inter ipsum & monasterium sancti Donati de Scozula.
Cap. Ad hoc. De sequens. poss.